

besørges af Indenrigsministeriet; de maae have en Udgave, der besørges af private Mænd, der saaledes i Henseende til Lovgivningens Offentliggjørelse ere en Slags Mellemmand mellem Regjeringen og de Private. De, som ville have en endnu fyldigere Kundskab om Meddelelserne fra Regjeringen, maae henholde sig til en Tidende, nemlig Departementstidenden, hvor atter en privat Mand — kan man sige, — staaer mellem Regjeringen og de Private, og denne Mellemkomst maa ogsaa for de Private i en meget høi Grad fordyre Beføstningen ved at komme til Kundskab om de almindelige Lovbestemmelser. Det vilde naturligtvis heller ikke være noget ringe Fremstridt i economisk Henseende, at Udgifterne til de mangfoldige Lovbestemmelser, som det stedse vorende Antal Medlemmer nødvendigt maa have Kundskab om, blive mindre og mindre. Dette Hensyn maa vistnok ogsaa tages fra Regjeringens Side, naar den selv tager denne Sag i sin Haand, men vi for vort Vedkommende maae nødvendigt tage Hensyn til, at Udgifterne for Statskassen ligefrem blive saa ringe som muligt. — Jeg maa endnu bemærke med Hensyn til en Tanke, som er udtalt af flere ærede Talere, nemlig, at, naar vi gaae til en Ministerialtidende, gives der forskjellige Arter af Besjendtgjørelser, som ikke i lige Grad interessere Alle. Lader os nu f. Ex. gaae til Militæretaten, til Hærvæsenet, saa er der her hele Rækker af Bestemmelser, som Hæren skal have Kundskab om, og som nødvendigvis maae gaae her ind under, men som Andre ikke kunne have Interesse for. Saasnært dette blev grebet an paa en kyndig og sparsommelig Maade, vel at mærke fra Først af, vilde Stoffet kunne ordnes saaledes, at der udgaves forskjellige Udgaver, større og mindre, af denne Ministerialtidende. Men som sagt med dette Spøgsmaal hænge andre Spøgsmaal paa det Nærmeste sammen. Det maatte ikke fremtræde som en enestaaende Foranstaltning, og allerførgeligst vilde det være, om denne enestaaende Foranstaltning blev givet i Entreprise til en enkelt Mand, naar der ikke tillige blev truffet andre Bestemmelser med Hensyn til ligeartede Udgifter i Ministerierne. Hvis dette skete, og kun hvis dette skete, naar Tryk-

ningen af denne Tidende blev sat i Forbindelse med Rigsdagstidenden og Lovforslag, vilde virkelig Besparelse finde Sted.

Formanden: Jeg skal bemærke, at der er begjært Afslutning af Forhandlingerne. Der er endnu to Medlemmer, som have begjært Ordet, nemlig Folkethingsmændene for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) og for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen). Afslutning af Forhandlingerne er begjært af Frølund, C. B. Nyholm, H. C. D. Müller, Raben, J. M. Mørk, Jens Jensen, J. Jørgensen, Schønheyder, Albrechtsen, Hindenburg, Hoyer-Møller, J. Ree, Turen, E. C. Nyholm og Søren Jørgensen.

Det vedtoges med 49 St. mod 11, at Afslutning af Forhandlingerne skulde finde Sted.

Derefter sattes Lovforslagets Dvergang til 2den Behandling under Afstemning og vedtoges eenstemmig med 78 Stemmer.

Ændringsforslag til Sagens 2den Behandling indkaldtes til førstkommande Fredag Middag Kl. 1.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen:

3die Behandling af „Forslag til Lov om Pensioner for de forhenværende constituerede Udskrivningschefer, Oberstlieutenant J. C. Lyng og Statsraad J. M. Dvigt.“

(3die Behandling i Folkethinget findes i Tidenden Sp. 1836 ff., Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2013—14; Udvalgets Erklæring i Tillæg B. Sp. 355—56.)

Foruden det i Udvalgets Erklæring opførte Ændringsforslag var intet saadant fremkommet.

Det stillede Ændringsforslag saavel som Spøgsmaalet om Lovforslagets endelige Vedtagelse sattes under Forhandling under 2et.